

Sygn. akt V KK 188/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądej (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marian Buliński

SSA del. do SN Jacek Błaszczyk

Protokolant Katarzyna Wępa

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Jacka Radoniewicza,

w sprawie **R. M.**

skazanego z art. 279 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 13 września 2016 r.,

kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego

na niekorzyść,

od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 22 grudnia 2015 r.,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w G.

z dnia 26 sierpnia 2015 r.,

uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o obowiązku naprawienia szkody w odniesieniu do R. M. (pkt 1 ppk 4) i w tym zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w G. w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 26 sierpnia 2015r. R. M. został uznany za winnego popełnienia w warunkach ciągu przestępstw dwóch czynów z art. 279 § 1 k.k., za co wymierzono mu karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na 3 lata; orzeczono nadto karę grzywny, a na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązano oskarżonego do szczegółowo opisanego obowiązku naprawienia szkody na rzecz dwóch jego czynami pokrzywdzonych (pkt X).

Wyrok ten obejmował również osobę M. K., w odniesieniu do którego w tym miejscu można jedynie wskazać, że również na niego nałożono obowiązek naprawienia szkód wyrządzonych przypisanymi jemu czynami, a obowiązki orzeczone wobec obu oskarżonych ujęto w tym samym punkcie (X) wyroku Sądu pierwszej instancji,

Po rozpoznaniu apelacji obrońców obu oskarżonych, Sąd Okręgowy w G. wyrokiem z dnia 22 grudnia 2015r., częściowo uchylił wyrok Sądu Rejonowego w odniesieniu do M. K., wymierzył mu nową karę łączną oraz orzekł „o uchyleniu pkt X wyroku”.

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od powyższego wyroku, w trybie art. 521 k.p.k., na niekorzyść obu skazanych, z zachowaniem terminu przewidzianego w art. 524 § 3 k.p.k., wniósł Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny. W odniesieniu do M. K. kasacja ta została pozostawiona bez rozpoznania, wobec jej cofnięcia na rozprawie kasacyjnej.

W odniesieniu natomiast do R. M. autor kasacji podniósł zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia prawa materialnego – art. 46 § 1 k.k. – polegającego na uchyleniu orzeczonego wobec tego oskarżonego obowiązku naprawienia szkody solidarnie z innymi osobami prawomocnie skazanymi, pomimo istnienia przesłanek do jego obligatoryjnego orzeczenia wskutek szkód wyrządzonych w mieniu pokrzywdzonych, które nie zostały naprawione i złożeniu przez uprawnione osoby stosownych wniosków.

Autor kasacji wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja była oczywiście zasadna.

Nie budzi wątpliwości wskazywana w kasacji konieczność uznania, że zawarte w punkcie I, podpunkt 4 zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego orzeczenie o „uchyleniu pkt X wyroku” Sądu Rejonowego dotyczy wszystkich jego składników, a więc rozstrzygnięć o obowiązku naprawienia szkody zarówno wobec M. K., jak i wobec R. M. Wprawdzie Sąd Okręgowy w uzasadnieniu swojego wyroku stwierdził, że „częściowe uchylenie wyroku spowodowało konieczność uchylenia pkt. X wyroku, który dotyczy orzeczeń związanych z czynami uchylonymi do ponownego rozpoznania” (str.11), ale – rzecz jasna – stwierdzenie takie w żadnej mierze nie może zmienić rzeczywistej, choć zapewne niezamierzonej, treści samego wyroku Sądu Okręgowego. Trzeba zatem przyjąć, tak jak podnosił skarżący, że wyrokiem Sądu *ad quem* uchylony został obowiązek naprawienia szkody orzeczony także wobec R. M. wyrokiem Sądu *a quo*. Żadnych podstaw do takiego rozstrzygnięcia nie było, co zresztą wynika też z samej treści wyroku Sądu odwoławczego, jak i jego uzasadnienia.

Aktor kasacji wykazał, że w sprawie wystąpiły przesłanki do obligatoryjnego orzeczenia obowiązku naprawienia szkody w odniesieniu do skazanego R. M., co implikuje wniosek, że uchylenie tego obowiązku w sposób rażący i mający istotny wpływ na treść wyroku naruszyło prawo materialne – przepis art. 46 § 1 k.k. Konsekwencją takiego stanu rzeczy było uwzględnienie przez Sąd Najwyższy kasacji, uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w zaskarżonym zakresie i przekazanie w nim sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi *ad quem*, bez potrzeby formułowania dalszych wskazań.